

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT

JOSÉ LUÍS CRUZ VILAÇA

fremsat den 6. juli 1988 *

Høje Domstol.

1. De præjudicielle spørgsmål, jeg skal tage stilling til, er forelagt Domstolen af Finanzgericht Baden-Württemberg i forbindelse med en sag mellem det tyske selskab Albert Schmid og Hauptzollamt Stuttgart-West.

2. Sagsøgeren i hovedsagen importerer øl, på fad eller på flasker i plastikkasser, fra Tjekkioslovakiet til Forbundsrepublikken Tyskland. Ifølge købekontrakten er emballagens pris ikke indeholdt i ølprisen; importøren er forpligtet til for sin regning at returnere den tomme emballage til eksportøren og betaler hverken leje el. lign. for emballagen.

3. De beholdere, der er gået tabt, skal erstatte in natura eller ved en økonomisk kompensation, der svarer til 75% af fadenes nyværdi og 100% af flaskernes og kassernes nyværdi.

4. De tyske toldmyndigheder krævede, at selskabet Albert Schmid skulle betale told for den ikke-retourerede emballage og fortoldede de erlagte kompensationsbeløb efter toldsatsen for øl (24%). Hauptzollamt hen-

viste herved til artikel 3, stk. 3, litra a) i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi¹. Ifølge denne bestemmelse er den pris, der er eller skal betales (hvilket er afgørende for de indførte varers toldværdi) »den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren til fordel for denne, for de indførte varer«.

5. Det er denne afgørelse, selskabet har indbragt for Finanzgericht, hvor det har gjort gældende, at tolden på emballagen allerede er omfattet af den told, der er betalt for øllet i henhold til toldsatsen for øl. Sagsøgeren har til støtte for sin påstand påberåbt sig en bestemmelse i I. del, afsnit II, litra D, stk. 1 i bilaget til (Den Fælles Toldtarif) i Rådets forordning (EØF) nr. 950/68 af 28. juni 1968 om Den Fælles Toldtarif², i den udgave der blev sat i kraft ved Rådets forordning (EØF) nr. 3333/83 af 4. november 1983³. Ovennævnte bestemmelse foreskriver bl. a., at emballage, der indføres med indhold og ekspederes til fri omsætning samtidig med de deri indeholdte varer, i almindelighed er omfattet af tolden for de deri indeholdte varer, når varerne er *værditoldpligtige*. I henhold til sagsøgeren følger det af bestemmelsen, at den told, der skal betales for emballagen, er indeholdt i den told, der er betalt for øllet; endvidere kan

1 — EFT L 134 af 31.5. 1998, s. 1.

2 — EFT 1968 I, s. 265.

3 — EFT L 313 af 4.11.1983, s. 1.

* Oversat fra portugisisk.

man i henhold til forordning (EØF) nr. 1224/80 ikke fastsætte toldværdien for emballage.

6. Finanzgericht Baden-Württemberg har på denne baggrund forelagt Domstolen to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Den Fælles Toldtarif, som findes i bilag til forordning (EØF) nr. 950/68, nærmere bestemt det bilag, der blev sat i kraft med forordning (EØF) nr. 3333/83. Med hensyn til spørgsmålenes ordlyd skal jeg henvise til retsmøderapporten.

I — Det første spørgsmål

7. Finanzgerichts første spørgsmål er, om ølfade og ølflasker samt plastikkasser er *emballage* efter afsnit I, litra C, stk. 2 i Den Fælles Toldtarif eller *transportmidler* efter samme tarif.

8. Samtlige parter, der har indgivet skriftlige indlæg i sagen (sagsøgeren i hovedsagen, Den Tyske Forbundsrepublikks regering og Kommissionen) er enige om, at det drejer sig om emballage.

9. Alene Finanzgericht har rejst tvivl om denne klassificering ved at forudsætte, at fadene, flaskerne og kasserne kan betragtes som transportmidler.

10. Det svar, jeg vil foreslå Domstolen, kan kun gå i retning af den første løsning, dvs. at det drejer sig om emballage.

11. Denne fortolkning kan uden vanskelighed omfattes af definitionen på »emballage« i I. del, afsnit I, litra C, stk. 2 i Den Fælles Toldtarif: »indre og ydre beholdere, udstyr, indpakning og underlag med undtagelse af transportmidler (herunder containere), presseninger, læsemidler og det ved transporten anvendte tilbehør«.

12. Faktisk tillader det almindelige sprogbrug os at skelne mellem genstande, der normalt bruges til en transport eller til at lette denne, og genstande, der ikke skal bruges til transport, men som emballage, uanset om de også kan bruges under transporten og bidrage til at lette denne. Således bruges fade, flasker og kasser, i deres særlige funktion, til emballage eller til opbevaring, uafhængigt af den transport, de er underlagt samtidig med de varer, som de indeholder. Dette er ikke tilfældet med transportmidler, der kun er bestemt til transport, medmindre de bliver brugt på en måde, der oprindeligt ikke var tiltænkt, f. eks. gamle sporvogne omdannet til barer, eller jernbanevogne omdannet til sovesale.

13. Der kan især bestå tvivl i henseende til kasserne, som den forelæggende ret har bemærket, da disse tjener til at transportere ølflaskerne og ikke direkte selve øllet.

14. Man kan endog sige, at kasserne kun fuldt ud finder anvendelse, når man skal *transportere* de flasker, der er i kasserne.

15. Det er dog også en kendsgerning, at kasserne normalt bruges til at opbevare flaskerne i, hvorved de opfylder deres sædvanlige formål, som intet har at gøre med transport. Transporten er for kasserne stadigvæk en underordnet eller accessorisk funktion. Som Kommissionen har bemærket i sit indlæg, viser det forhold, at kasserne, såvel som fadene og flaskerne normalt også leveres til forbrugeren, klart, at det ikke drejer sig om »transportmidler«, men om »emballage« af øllet som vare.

16. Det, der fremgår af denne sag, er, at inden for anvendelsesområdet for de toldbestemmelser, der gælder for international handel, er emballagens funktion tæt forbundet med varens transport.

17. Litra C, stk. 2's ordlyd, som skal fortolkes, giver ikke anledning til nogen tvivl om, at definitionen af emballage omfatter kasserne, da definitionen henviser til »indre og ydre beholdere« (hér fremhævet) og »underlag«.

18. Samme resultat fremgår af definitionen af emballage i artikel 14, stk. 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3599/82 af 21. december 1982 om ordningen vedrørende midlertidig indførsel⁴; skønt denne artikel har en anden udformning end den i forordning (EØF) nr. 950/68 nævnte, har den også betydning for definitionens anvendelsesområde.

19. Artiklen har følgende ordlyd:

4 — EFT L 376 af 31.12.1982, s. 1.

20. »Ved emballage forstås:

a) beholdere, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som ydre og indre emballage for varer,

b) holdere, der anvendes eller er bestemt til oprulning, foldning eller fastgøring af varer, med undtagelse af emballagematerialer som halm, papir, glasfiber og spåner, der indføres i løs vægt⁵.

21. Den slutning, jeg drager ved at læse denne definition, bestyrkes også af andre gældende bestemmelser.

22. Det gælder således artikel 11, litra b) i Rådets forordning (EØF) nr. 222/77 af 13. december 1976 om fællesskabsforsendelse⁶, der indeholder en række af eksempler på, hvad der forstås ved »transportmidler«, et udtryk der er oversat til tysk ved »Beförderungsmittel«, hvilken betegnelse anvendes i den tyske version af forordning (EØF) nr. 3333/83 for det franske udtryk »d'engin de transport«. Bestemmelsen nævner »vejkøretøjer, påhængsvogne, sættevogne, jernbanevogne, skibe, luftfartøjer, containere som omhandlet i toldkonventionen om containere«. Det ses heraf, at vi her befinder os langt fra den kategori, som ølfade, ølflasker og ølkasser henhører under. Det er tydeligt,

5 — Til støtte for samme synspunkt har sagsøgeren i hovedsagen også citeret et forslag til en definition af emballage, udarbejdet af Told samarbejdsrådets Tekniske Udvalg for Toldværdi, hvorefter enhver vare, der tjener til indpakning, beskyttelse, opbevaring eller adskillelse fra (andre) varer under transporten, betragtes som emballage.

6 — EFT L 38 af 9.2.1977, s. 1.

at EF-lovgiver anså transportmidler for indretninger, der tillader eller letter transporten af varer eller personer fra et sted til et andet, herunder især sådanne der er helt eller delvis selvkørende.

23. Kun containerne kan ikke indpasses i den beskrivelse, da de ikke er selvkørende, men er afhængige af, at deres underlag flytter sig.

24. Deres formål eller evne til at transportere varer er imidlertid åbenbar, og derfor har lovgiver udtrykkeligt henført dem under »transportmidler«, selvom de også, under visse forhold, tjener til at oplagre varer i. For at undgå enhver tvivl om klassificeringen er udtrykkeligt blevet henført under transportmidler ved definitionen af »transportmidler« i forordning (EØF) nr. 222/77, mens »emballage« er defineret i forordning (EØF) nr. 3333/83.

25. Det følger klart af definitionen i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2096/87 af 13. juli 1987 om midlertidig indførsel af containere⁷, at begrebet »container« intet har at gøre med begrebet »ølkasse«. Det fremgår af definitionen (som jeg mener allerede er gengivet), at begrebet »container« er et teknisk udtryk, der svarer til den almindeligt

benyttede engelske betegnelse, der ikke skal forveksles med det videre begreb »beholder«, der omfatter »plastikølkasser«.

26. Det forhold, at den tyske version af forordning (EØF) nr. 950/68, i modsætning til den franske, ikke indeholder en henvisning i parentes til den engelske betegnelse »containere« ændrer intet ved den korrekte fortolkning af begrebet. Dette gælder også forordning (EØF) nr. 222/77, artikel 11, litra b)'s definition af begrebet af »transportmiddel«.

27. Den nationale domstols første spørgsmål bør derfor besvares således, at de omhandlede genstande er »emballage« efter Den Fælles Toldtarif, som findes som bilag til forordning (EØF) nr. 950/68, i den udgave, som blev sat i kraft ved forordning nr. 3333/83⁸.

II — Det andet spørgsmål

28. Finanzgericht Baden-Württembergs andet spørgsmål er, hvorledes genbrugsemballagen, der skal returneres til den udenlandske sælger i tom tilstand, skal fortolides efter

8 — Ændringen af betegnelsen »Umschließungen« til »Verpackungen«, såvel som den nye ordlyd af litra D, stk. 1, litra a), i afsnit II i I. del af Den Fælles Toldtarif som ændret ved Rådets forordning nr. 2658/87 af 23. juli 1987 (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1) burde have reduceret fortolkningsproblemerne i denne sag til at være af ren historisk interesse.

7 — EFT L 196 af 17.7.1987, s. 4.

Den Fælles Toldtarif, I. del, afsnit II, litra D, stk. 1, litra a):

— skal den fortoldes efter sin fulde værdi, hver gang den bliver bragt inden for Fællesskabets toldområde,

— eller skal kun den emballage, som er gået tabt, og som ifølge kontrakten skal erstattes af sælger, fortoldes,

— eller forbliver den toldfri, da den told, der er betalt for det indførte øl, omfatter den told, der eventuelt måtte skyldes?

29. Det er fortolkningen af følgende formulering, der er afgørende: »Den... emballage, der indføres med indhold og ekspederes til fri omsætning samtidig med de deri indeholdte varer, a) er omfattet af tolden for de deri indeholdte varer...«.

30. De tyske toldmyndigheders praksis — der i denne sag støttes af Kommissionen — svarer, som det fremgår af gengivelsen af de faktiske omstændigheder i indledningen til mit forslag til afgørelse, til den anden af de ovennævnte muligheder.

31. Det er denne fortolkning sagsøgeren i hovedsagen har anfægtet, idet selskabet har gjort gældende, at emballagen ikke skal fortoldes på ny, selvom den ikke er returneret.

32. Den forelæggende ret er på sin side af den opfattelse, at det er den første løsning, der bør anvendes, dvs. emballagen skal fortoldes hver gang, den overskrider Fællesskabets ydre grænse.

33. Jeg er ikke i tvivl om, at man bør give Finanzgericht et svar, der går i retning af Hauptzollamt Stuttgart-West's fortolkning.

34. Dette fremgår nemlig utvetydigt af oplysningen i litra D, stk. 1, hvori den bestemmelse, der skal fortolkes, indeholdes.

35. Det følger først og fremmest ved en sammenligning mellem punkt a) og punkt b), at lovgiver kun har villet fritage emballagen for told i de særlige tilfælde, der er nævnt i punkt b):

»— Når de deri indeholdte varer er toldfri,

— eller når varerne hverken er værditoldpligtige eller vægttoldpligtige,

— eller når vægten af emballagen ikke er indbefattet i toldvægten for de varer, der er indeholdt deri«.

36. Intet af disse tilfælde foreligger i nærværende sag, idet den emballerede vare her er underlagt en værditold på 24%; derfor

må punkt a) finde anvendelse, der pålægger emballagen samme told som den emballerede vare.

tomme emballage behandles anderledes i toldmæssig henseende end de i emballagen indeholdte varer, som den udgør en funktionel enhed med.

37. Dette kan kun betyde, at den samme toldsats finder anvendelse såvel på emballagen som på den emballerede vare.

41. Derfor er den indførte emballage efter disse betingelser kun toldfri, når den i emballagen indeholdte vare er toldfri, eller en af de øvrige betingelser i punkt b) er opfyldt.

38. Dette fremgår allerede uden skygge af tvivl af de forskellige sproglige versioner af Den Fælles Toldtarif i forordning (EØF) nr. 950/68, i den udgave der blev sat i kraft med forordning (EØF) nr. 3333/83 (se den franske og italienske udgave), samt den tilsvarende portugisiske udgave af Rådets nye forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif⁹; dette fremgår endnu tydeligere af forordningens engelske udgave, ifølge hvilken »packings... shall be... chargeable at the same rate of customs duty as the goods contained therein«.

42. Som Kommissionen har anført i sit indlæg, ville bestemmelsen i punkt b) være meningsløs og ganske overflødig, hvis den medførte, at den tomme emballage aldrig blev pålagt told, fordi tolden altid blev anset for indeholdt i den told, der erlægges for de deri indeholdte varer.

39. Imidlertid er den tyske version ifølge sagsøgeren i hovedsagen ikke så klar: ifølge denne udgave skal den indførte, tomme emballage »være omfattet af tolden for de emballerede varer«. Den tvivl, der muligvis er opstået som følge af denne formulering, kan dog ikke ændre den fortolkning, der følger af bestemmelsens opbygning og den forordning, hvori bestemmelsen indgår.

43. Jeg skal også bemærke, at det i denne sag også er udelukket at anvende reglen i litra D, stk. 1, litra c), der — som undtagelse til litra a) og b) — foreskriver, at emballagen toldbehandles efter dens beskaffenhed under følgende betingelser:

»— når den ikke er sædvanlig emballage for de varer, der er indeholdt deri, og den uafhængigt af dens anvendelse som emballage har en varig selvstændig brugsværdi,

40. Det er klart, at EF-lovgiver i videst muligt omfang har villet forhindre, at den

— eller når den anvendes med det formål at omgå den told, der efter dens tariffmæssige beskaffenhed finder anvendelse på den«.

⁹ — EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

44. Imidlertid er der i denne sag intet forsøg på at omgå tolden, og de to kumulative betingelser i bestemmelsens første afsnit er ikke opfyldt. Selvom det antages, at den omhandlede emballage har »en varig selvstændig brugsværdi [uafhængigt af dens anvendelse som emballage]« (hvilket ikke er draget i tvivl), er det sikkert, at man kun kan opfatte fadene, flaskerne og plastikkasserne som sædvanlig emballage for den vare (øl), der er indeholdt deri.

45. På baggrund af det ovenfor anførte mener jeg, at emballagen skal fortoldes efter samme *værditold*, som gælder for øl.

46. Som det er oplyst, er dette også de tyske toldmyndigheders praksis med hensyn til den ikke-retunerede emballage, hvorved disse lægger kompensationsbeløbene ifølge kontrakten til grund ved toldbehandlingen.

47. Denne praksis er efter min mening korrekt.

48. Med hensyn til fastsættelsen af emballagens toldværdi, må denne ske på baggrund af bestemmelsen i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi¹.

49. Forordningens artikel 3, stk. 1, foreskriver, at »toldværdien af de indførte varer... er transaktionsværdien, dvs. den pris, som fak-

tisk er betalt eller skal betales for varerne«. Ved denne pris forstås ifølge artiklens stk. 3, »den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller til fordel for denne, for de indførte varer«.

50. Eftersom importøren ifølge kontrakten er forpligtet til at yde den tjekkoslovakiske sælger en økonomisk kompensation for den ikke-retunerede emballage, udgør denne kompensation »prisen for beholdere, som ved toldbehandlingen betragtes som udgørende en del af selve varen«. Denne pris skal i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a) i forordning (EØF) nr. 1224/80 lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne (hvilket er i modsætning til, hvad der er normalt ved emballage, der ikke genbruges).

51. Med hensyn til den emballage, der returneres, skal den ikke fortoldes, da den, eftersom den ikke udgør en udgift for køber, ikke skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne, eller de omhandlede omkostninger er fordelt på de enkelte forsendelser af emballeret øl ud fra emballagens holdbarhed, således at prisen på det emballerede øl allerede indeholder en forholdsmæssig del af emballageomkostningerne, hvorfor emballagen ikke skal fortoldes på ny.

¹ — EFT L 134 af 31.5. 1998, s. 1.

III — Forslag til afgørelse

52. Under henvisning til det anførte, foreslår jeg Domstolen at besvare Finanzgericht Baden-Württembergs præjudicielle spørgsmål således:

- »1) Begrebet 'emballage' i I. del, afsnit I, litra C, stk. 2, sidste punktum, i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 950/68 af 28. juni 1968 om Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Rådets forordning nr. 3333/83 af 4. november 1983, omfatter også ølfade og ølflasker samt kasser til ølflasker, uanset om disse returneres.
- 2) Bestemmelsen i I. del, afsnit II, litra D, stk. 1, litra a), i bilaget til nævnte forordning om Den Fælles Toldtarif skal fortolkes således, at der skal betales samme toldsats for den emballage, som ikke returneres, som for det øl, der er indeholdt i emballagen, da udgiften hertil i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), ii), i forordning (EØF) nr. 1224/80 skal lægges oveni de emballerede varers toldværdi, når udgiften afholdes af køberen og ikke er indeholdt i den pris, der er eller skal betales for de emballerede varer.«